ՖԻԹՀԱ { առնօր = է, զորօր. եւ. գեւ.
{ բառնյր = ա, զորօր. ալ. գալ.

ՔԻՍՐԻ { առնօր = ի, զորօր. իւ. ւիր.
{ բառնյր = ը, զորօր. իր. ուրր. ուրֆ.

ՋԱՄՄԻ { առնօր { բաց = էօ, զորօր. էօն. ւէօր.
{ փակ = իւ, զորօր. իւալ. ւիւն.
{ բառնյր { բաց = օ, զորօր. օր. ֆօր.
{ փակ = ու, զորօր. ուր. նուր.

Ֆիրման, էնրէ, զամանք արաբերէն անուններն է։
Հարէւէին աշտճանը՝ յաճախ նախընթաց կամ յաջորդ գրոյն տեսակին կախում ունի։

Դարձեալ ընթերցման նշանք են

՝. ՄԻՏՏԻ (՝) որ երկու եւ էլիֆի ի մի ամփոփելով երկարութեան նշան է։

Բ. ԹԻՇՏԻՏ (՞) նշանագրոյ մը կրկնութեան նշանակ է։

Թէւրէիաւոր արաբական բառերը պարսիկք պարզ (առանց ՊԷՐ-դէիի) կը կարդան, զորօր. դէր(ր) ալմ՝։

գ. ՃԻՋՄ (ՀՀ) նշանագրի մը անձայնութեան կամ ձայնաւորեալ չըլլալը կը ցուցընէ։

դ. ԹԻՆՎԻՆ որ հարէւէի մը կրկնաւորութեան նշան է, երբեք է. ՐԷՆՎԻՆԷ—ՐԼ-ՖԷՐԻՀ (ՀՀ) (= էէ էՐԷՆ,) էն կամ ՐՆ. ՐԷՆՎԻՆԷ—Լ-էՐ կամ ՐԷՆՎԻՆԷ—ԼԷՐՖԷԼ (ՀՀ) (= էէ էՐԷ,) ին կամ ՐՆ. ՐԷՆՎԻՆԷ—ԼԼ-ԼՄՄ (ՀՀ) (= էէ էՐԷՐԷ,) էՐՆ կամ ՐՐՆ։

2. Առոգանական գիտելիք։

ա. Օսմանեան լեզուին հաստատուն օրէնքը է՝ որ տաճկերէն բառերու առաջին վանկին հարէւէին կամ ձայնաւորին աշտճանէն պիտի ըլլան յաջորդ վանկին կամ վանկերուն հարէւէները կամ ձայնաւորներդ. այսինքն եթէ անօսր՝ անօսր, եթէ թանձր՝ թանձր, զորօր. գոՐՐը եւ ոչ գոՐՐն։

Բացառութիւնք են էրմ, էնդուն եւ այլն։

Իսկ հոլովման, խոնարհման, ածանցման մէջ բառի մը արմատին վրայ եկած գրերուն կամ մասնիկներուն՝ իրմէ նախընթաց յետին վանկին հարէւէին հետ նոյն աշտճանաւ պիտի ըլլայ, զորօր. էվ-ի. գայա-յա. ՐԷվ-գէմ. գալ-գամ. օՐՐա-գաՐՐ. եւ այլն։

Ուշնակէս արաբական կամ պարսկական բառերու վրայ՝ եթէ տաճկերէն մասնիկ մը գայ ածանցելու եւ հոլովելու ատեն, բառին յետին վանկին ձայնաւորին ձայնին աշտճանին կը հետեւի նոյն մասնական ձայնաւորը, զորօր. ալամԷլիմէ եւ ոչ ալամԷլիմէ. ՐահՖԷ-նէն եւ ոչ ՐահՖԷնէն։

Բ. Տալ եւ Թը երբեմն տիւնի եւ երբեմն թոյի ձայն ունին, զորօր. էՐաղԷր. ՐԷՖԷ. — ԲԷվան. ԲԷա։

գ. Տարդ ինչ ինչ բառերու մէջ իր տիւն ձայնը պահած է, զորօր. գարդ։

դ. Պարսից կԷՖը երբեմն տաճկերէն բառերու մէջ յիի պէս կ'արտաբերուի եւ երբեմն նուի պէս կը հնչէ, զորօր. (գէյ.) գէյ. (ՐօյԷ,) ՐօՐԷ։

Ե. Պարսկերէն բառերու մէջ վաւ, խ եւ էլիֆի մէջ հասարակօրէն անձայն է չի կարդացուիր, զորօր. կը գրուի խաւ եւ կը հնչէ խա։